

Minister Finansów i Gospodarki

Znak pisma: DPR-II.053.1.2026
Warszawa, 02 czerwca 2026 r.

ZAWIADOMIENIE O SPOSOBIE ZAŁATWIENIA PETYCJI

Minister Rozwoju i Technologii, działając na podstawie art. 11 ust. 1 i art. 13 ust. 1 ustawy z 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz.U. z 2018r., poz. 870), zawiadamia, że petycje składane od dnia 13 stycznia 2026 r. do dnia 27 marca 2026 r., dotyczące podjęcia inicjatywy ustawodawczej w zakresie:

- ujednoczenia terminu wejścia w życie wszystkich planów ogólnych na jeden wspólny termin – 31 grudnia 2027 r.,
- zapewnienia bezterminowej ważności decyzji o warunkach zabudowy wydanych na podstawie wniosków złożonych do końca 2027 r.,
- wydłużenia dopuszczalnego okresu zawieszenia postępowań o wydanie WZ do 5 lat,
- umożliwienia uzyskania decyzji WZ na gruntach rolnych najwyższych klas (I-III) oraz gruntach leśnych (Ls) położonych w bezpośrednim sąsiedztwie istniejącej zabudowy kubaturowej,

zostały rozpatrzone jako petycja wielokrotna.

Po rozpatrzeniu petycji uznano, że kwestie zaproponowane w petycji nie mogą być podstawą do zmiany przepisów dotyczących planowania i zagospodarowania przestrzennego.

UZASADNIENIE

Na wstępie pragnę poinformować, że system kształtowania przestrzeni w Polsce opiera się na przepisach zawartych w ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2026 r. poz. 538) oraz na regulacjach rozproszonych w kilkudziesięciu innych ustawach, których głównymi założeniami są: zapewnienie zrównoważonego rozwoju kraju przy zachowaniu ładu przestrzennego i uwzględnieniu interesu publicznego, zapobieganie chaotycznej suburbanizacji i dewastacji przestrzeni, racjonalizacja wydatków publicznych na rozwój i późniejszą eksploatację infrastruktury, zwiększenie skuteczności planowania przestrzennego i przywrócenie racjonalności procesów gospodarowania przestrzenią oraz stanowienie silnych podstaw dla sprawnej realizacji procesów inwestycyjnych przy równoczesnym zapewnieniu stabilności warunków inwestowania.

Poza powyższym, wyjaśnić należy, iż reforma planowania przestrzennego wprowadziła zupełnie nową strukturę, w której zmieniła się ranga, rola, zakres i relacje pomiędzy dokumentami, co na poziomie ogólnym służy wzmocnieniu realnego wpływu gminy, czyli organu posiadającego władztwo planistyczne na realizację założonej polityki przestrzennej w oparciu o poznane potrzeby i uwarunkowania.

Kierunek tych zmian stanowił naturalną odpowiedź na główne zidentyfikowane problemy, do których nowelizacja miała za zadanie się odnieść, czyli niekontrolowanego rozlewania się zabudowy i chaosu przestrzennego w strefach podmiejskich i braku realnego powiązania między systemem planowania społeczno-gospodarczego a planowaniem

przestrzennym uwidaczniającym się kształtowaniem polityki przestrzennej w oderwaniu od innych polityk rozwojowych.

Odnosząc się do pierwszego postulatu dotyczącego ujednoczenia terminu wejścia w życie wszystkich planów ogólnych na jeden wspólny termin – 31 grudnia 2027 r. należy wskazać, że postulat ten nie może zostać zrealizowany w pełnym zakresie.

Nowelizacja systemu planowania i zagospodarowania przestrzennego, wśród szeregu innych zmian, przede wszystkim zobligowała gminy do sporządzenia planów ogólnych – nowych opracowań planistycznych w randze aktu prawa miejscowego, obejmujących całą gminę i sporządzanych wyłącznie w formie cyfrowej. Dokument ten w znacznej mierze zastąpi dotychczasowe studia uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin, które zgodnie z art. 65 ww. nowelizacji stracą moc najpóźniej z dniem 30 czerwca 2026 r. Ustawa o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, przyjęta przez Sejm RP w dniu 30 kwietnia 2026 r., wydłuża ten termin o 2 miesiące, tj. do 31 sierpnia 2026 r. Kolejne wydłużenia tych terminów nie są brane pod uwagę.

Natomiast jeden termin wejścia w życie wszystkich planów ogólnych w kraju nie jest dobrym rozwiązaniem, gdyż część planów ogólnych została już uchwalona i weszły one w życie.

Odnosząc się do drugiego postulatu należy zauważyć, że decyzja o warunkach zabudowy jest instrumentem o charakterze incydentalnym i subsydiarnym wobec planowania miejscowego. Jej funkcją nie jest trwałe kształtowanie przeznaczenia terenu, lecz umożliwienie realizacji określonego zamierzenia inwestycyjnego w sytuacji braku miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Przedłużenie okresu, w którym decyzje WZ zachowują charakter bezterminowy, prowadziłyby do sytuacji, w której inwestorzy, uzyskując decyzje WZ w aktualnym stanie prawnym, mogliby przez wiele lat nie podejmować realizacji inwestycji, a następnie je zrealizować, pomimo istotnych zmian przestrzennych. Powodowałoby to konflikt pomiędzy aktualnym interesem publicznym, a historycznymi rozstrzygnięciami administracyjnymi, wydanymi w odmiennych realiach przestrzennych.

Od 1 stycznia 2026 r. decyzje o warunkach zabudowy będą wygasły po upływie 5 lat od dnia, w którym stały się prawomocne. Zgodnie z obowiązującymi przepisami zasada ta nie dotyczy decyzji, które stały się prawomocne przed 1 stycznia 2026 r., natomiast w wyniku wprowadzanej zmiany w przepisach nie będzie dotyczyła również decyzji wydanych w sprawach wszczętych przed dniem 16 października 2025 r.

Okres 5 lat pozwoli w większości przypadków na przeprowadzenie procesu inwestycyjnego. Także obecny pięcioletni okres obowiązywania decyzji WZ wiąże się z możliwością sytuowania zabudowy w sposób naruszający ład przestrzenny i ustalenia obowiązującego już planu ogólnego gminy, jednak taka możliwość została przez ustawodawcę świadomie zaakceptowana jako proporcjonalna i ograniczona w czasie.

W odniesieniu do punktu trzeciego petycji negatywnie ustosunkowujemy się wobec postulatu wydłużenia maksymalnego okresu zawieszenia postępowania w sprawie wydania decyzji o warunkach zabudowy z trzech do pięciu lat. Takie rozwiązanie stanowiłoby istotny wyłam systemowy. Postępowanie dotyczące wydawania decyzji o warunkach zabudowy nie charakteryzuje się cechami, które przemawiałyby za wprowadzeniem takiego wyjątku.

Postulat zawarty w punkcie czwartym został także oceniony negatywnie. Nie negując znaczenia harmonii przestrzennej oraz ładu urbanistycznego, należy jednoznacznie podkreślić, że zarówno grunty rolne klas I–III, jak i grunty leśne stanowią kategorię gruntów szczególnie cennych, objętych odrębnym, wzmocnionym reżimem ochronnym.

Ich szczególna wartość została wyraźnie dostrzeżona przez ustawodawcę, który w dniu 3 lutego 1995 r. ustanowił ustawę o ochronie gruntów rolnych i leśnych, wprowadzającą systemowe i restrykcyjne zasady ich ochrony. Zgodnie z art. 3 ust. 1 i 2 tej ustawy, ochrona gruntów rolnych i leśnych polega na:

- ograniczaniu przeznaczania ich na cele nierolnicze i nieleśne,
- zapobieganiu procesom degradacji i dewastacji,
- zachowaniu ich funkcji produkcyjnych i przyrodniczych.

Ochrona ta ma charakter nadrzędny wobec doraźnych interesów inwestycyjnych i nie może być interpretowana wyłącznie przez pryzmat potrzeb zabudowy wynikających z sąsiedztwa istniejącej zabudowy. Grunty leśne oraz grunty rolne najwyższych klas bonitacyjnych powinny być chronione w interesie ogólnym, a nie traktowane jako rezerwa terenów inwestycyjnych możliwa do uruchomienia w drodze uproszczonych instrumentów planistycznych. Jednym z kluczowych instrumentów tej ochrony jest kontrola zmiany przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych, realizowana poprzez obowiązek uzyskania zgody właściwego organu. Należy podkreślić, że brak uzyskania zgody na zmianę przeznaczenia gruntów leśnych lub gruntów rolnych na cele nierolnicze i nieleśne skutkowałby istotnym naruszeniem trybu sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Tego rodzaju uchybienia mają charakter materialnoprawny i podważają legalność całego procesu planistycznego. Wprowadzenie jakichkolwiek odstępstw od tych zasad, w szczególności poprzez dopuszczenie możliwości uzyskiwania decyzji o warunkach zabudowy na gruntach szczególnie chronionych wyłącznie ze względu na ich położenie w sąsiedztwie istniejącej zabudowy, prowadziłoby do faktycznego osłabienia systemu ochrony gruntów leśnych oraz gruntów rolnych klas I–III. Rozwiązania takie pozostawałyby nie tylko w sprzeczności z celem ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych, lecz również z Konstytucją Rzeczypospolitej Polskiej, w szczególności z art. 5, ustanawiającym zasadę zrównoważonego rozwoju, oraz z art. 74 ust. 1 i 2, zgodnie z którymi władze publiczne prowadzą politykę zapewniającą w szczególności bezpieczeństwo ekologiczne współczesnym i przyszłym pokoleniom, a ochrona środowiska stanowi ich obowiązek.

W ocenie ustawodawcy niedopuszczalne jest uzyskanie warunków zabudowy na terenach ustawowo chronionych z pominięciem ustawowych przesłanek, jedynie w oparciu o „rozrastające” się w głąb tych terenów sąsiedztwo, wydłużając tym samym bez ograniczeń zaproponowaną odległość ochronną 200 m. Zgoda na zmianę przeznaczenia gruntów leśnych i rolnych stanowi fundamentalny element systemu ich ochrony, warunkujący skuteczność rozwiązań przyjętych w ustawie o ochronie gruntów rolnych i leśnych. Wszelkie rozwiązania zmierzające do ograniczenia zakresu stosowania tego instrumentu lub osłabienia jego znaczenia prowadziłyby do obejścia obowiązujących mechanizmów ochronnych oraz naruszałyby spójność systemu prawa, w którym ochrona gruntów szczególnie cennych ma charakter nadrzędny wobec interesów inwestycyjnych.

Z upoważnienia, z wyrazami szacunku

Łukasz Marciniak

zastępca dyrektora

/ kwalifikowany podpis elektroniczny /

w Ministerstwie Rozwoju i Technologii

Klauzula informacyjna dotycząca przetwarzania danych osobowych w procesie rozpatrywania petycji

Zgodnie z art. 13 ust. 1 i 2 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz. U. L 119 z 4 maja 2016 r., str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „RODO”, informuję, że:

1. Administratorem Pani/Pana danych osobowych jest Minister Finansów i Gospodarki, którego obsługę zapewnia Ministerstwo Rozwoju i Technologii z siedzibą w Warszawie, Plac Trzech Krzyży 3/5, mail: kancelaria@mrit.gov.pl, tel. +48 222 500 123, adres skrytki na ePUAP: /MRPIT/SkrytkaESP, adres do doręczeń elektronicznych: AE:PL-68477-29007-EFSHR-25. Wykonującym obowiązki administratora jest dyrektor Departamentu Planowania Przestrzennego.
2. Dane kontaktowe do Inspektora Ochrony Danych: Inspektor Ochrony Danych, Ministerstwo Rozwoju i Technologii, Plac Trzech Krzyży 3/5, 00-507 Warszawa, adres e-mail: iod@mrit.gov.pl.
3. Pani/Pana dane osobowe będą przetwarzane na podstawie art. 6 ust. 1 lit. c RODO tj. wypełnienia obowiązku prawnego ciążącego na administratorze na podstawie przepisów ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz. U. z 2018 r. poz. 870), w celu rozpatrzenia petycji.
4. Podanie danych osobowych jest dobrowolne, ale niezbędne do rozpatrzenia petycji.
5. Odbiorcami Pani/Pana danych osobowych mogą być:
  - organy władzy publicznej oraz podmioty wykonujące zadania publiczne lub działające na zlecenie organów władzy publicznej, w zakresie i w celach, które wynikają z przepisów powszechnie obowiązującego prawa;
  - inne podmioty, które na podstawie stosownych umów podpisanych z MRiT przetwarzają dane osobowe, dla których Administratorem jest Minister Finansów i Gospodarki.
6. Pani/Pana dane osobowe będą przechowywane przez okres niezbędny do realizacji celu ich przetwarzania, nie krócej niż okres wskazany w przepisach ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (Dz. U. z 2020 r. poz. 164).
7. W związku z przetwarzaniem Pani/Pana danych osobowych przysługują Pani/Panu następujące prawa:
  - prawo dostępu do swoich danych oraz otrzymania ich kopii zgodnie z art. 15 RODO;
  - prawo do sprostowania (poprawiania) swoich danych, jeśli są błędne lub nieaktualne, zgodnie z art. 16 RODO;
  - prawo do ograniczenia przetwarzania danych zgodnie z art. 18 RODO.
8. Pani/Pana dane nie podlegają zautomatyzowanemu podejmowaniu decyzji, w tym również profilowaniu.
9. Pani/Pana dane osobowe nie będą przekazywane do państwa trzeciego, ani do organizacji międzynarodowych.
10. W przypadku powzięcia informacji o niezgodnym z prawem przetwarzaniu w Ministerstwie Rozwoju i Technologii Pani/Pana danych osobowych, przysługuje Pani/Panu prawo wniesienia skargi do organu nadzorczego właściwego w sprawach ochrony danych osobowych, tj. Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych.

Potwierdzam zgodność kopii wydruku z dokumentem elektronicznym:

Identyfikator dokumentu	3604144.17384907.13057938
Nazwa dokumentu	DPR-II.053.1.2026_Zawiadomienie o sposobie załatwienia petycji.pdf
Tytuł dokumentu	DPR-II.053.1.2026_Zawiadomienie o sposobie załatwienia petycji
Sygnatura dokumentu	DPR-II.053.1.2026
Data dokumentu	02.06.2026
Skrót dokumentu	CE9A0DD3A33DF149FB7F6B0F16D8B3C974A43F78
Wersja dokumentu	1.13
Data podpisu	02.06.2026 15:01:33
Podpisane przez	Łukasz Maciej Marciniak zastępca dyrektora
Rodzaj certyfikatu	Certyfikat kwalifikowany podpisu elektronicznego

EZD 3.134.5.5.

Data wydruku: 09.06.2026

Autor wydruku: Lewandowska Joanna w zastępstwie za Getlich Małgorzata (główny specjalista)